

Perpinyà vota mirant cap a Montpeller

Aquest diumenge 15 de març, a Catalunya Nord hi ha eleccions regionals. Els nord-catalans escullen els seus dotze representants al Consell Regional de Llenguadoc-Rosselló, una institució amb seu a Montpeller qüestionada pel catalanisme. L'aigua del Roine que vol Catalunya és una de les polèmiques de la campanya electoral.

PERE CODONYAN

El passat dimecres 4 de març hi havia un acte polític a Collioure. Els convocants eren la candidatura anomenada Energies Catalanes, una coalició nacionalista integrada per Unitat Catalana i el Partit per Catalunya. Davant una trentena de persones reunides al Centre Cultural de la vila, la secretària general d'UC, Maite Pull, pren la paraula per denunciar el caràcter "artificial" de les regions franceses i el "monopoli de mitjans i inversions" que practica Montpeller, la capital de la regió del Llenguadoc-Rosselló, on està inserida administrativament la Catalunya Nord. La denúncia del centralisme econòmic i polític de Montpeller i el qüestionament d'una institució regional que agrupa dos territoris de cultura diferenciada són els dos eixos principals del missatge amb què els nacionalistes concorren a les eleccions d'aquest diumenge.

Els nord-catalans trien dotze dels seixanta-set membres del Consell Regional. Són els que corresponen al Departament dels Pirineus Orientals, nom administratiu de la Catalunya Nord. La Regió de Llanguedoc-Rosselló és composta per cinc departaments, amb un nombre de representants diferents cadascun. El Departament de l'Erau, on hi ha la capital, Montpeller, escull vint-i-quatre consellers. L'actual president de la Regió és el conservador Jacques Blanc. Va arribar al càrrec l'any 1986. Com que no gaudeix de majoria absoluta, durant la primera legislatura va governar gràcies al suport indirecte del Front National, l'extrema dreta francesa. Actualment, però, governa amb la col·laboració d'Els Verds. El seu principal adversari en aquestes eleccions és el socialista Georges Frêche, actual alcalde de Montpeller, que ha estat l'artífex de la conversió d'una ciutat estrictament universitària en un municipi punter en el desenvolupament industrial i tecnològic.

L'eterna rivalitat que mantenen aquests dos polítics ha fet que en aquestes eleccions la batalla deci-

siva es disputi en clau *montpellerenca*, i que la resta de qüestions passin a segon pla. El candidat de l'RPR-UDF acusa Frêche de practicar una gestió megalòmana a Montpellier, d'esquenes a la resta de la regió, i de voler aconseguir la presidència del Consell Regional només per continuar afavorint la seva ciutat. Per la seva banda, la principal arma del candidat socialista, que encapçala una llista unitària de les esquerres, és insinuar que Jacques Blanc difícilment aconseguirà majoria absoluta i que per tant per governar dependrà del Front National, la tercera força regional. L'alcalde de Montpellier es veu afavorit pel que diuen les enquestes. Segons els primers sondejos coneguts, l'esquerra encapçala la intenció de vot dels electors, amb un 45%, mentre que la dreta de l'RPR-UDF obtindrà el 30%, i en tercer lloc quedarà l'FN, amb el 19% dels vots. Si es confirmen les enquestes, Blanc només podrà ser reelegit president amb el suport de l'extrema dreta.

L'aixeta del Roine. A banda del duel Blanc-Frêche, la campanya electoral ha provocat també algunes polèmiques, com la del transvasament d'aigua del Roine cap a Catalunya, que s'ha convertit en objecte de controvèrsia política. La possibilitat d'aquest transvasament, defensat pel govern de la Generalitat de Catalunya com a alternativa a les dificultats que representa un nou transvasament de l'Ebre, ha despertat inquietut entre els pagesos de la regió, sempre recelosos de la competència dels productes del sud de la frontera. Jacques Blanc, que manté unes bones relacions amb Jordi Pujol a través del moviment regional europeu, no s'hi havia manifestat en contra. Però l'oposició al transvasament manifestada pels socialistes amb la intenció de captar el vot agrícola, ha fet que Blanc recordés a-

quests dies que en cas que el projecte prosperi, haurà de comptar amb el vist-i-plau de la regió, que és qui té "l'aixeta" que regularà el pas de l'aigua. Els socialistes, més contundents, han assegurat que si accedeixen a la presidència del Consell Regional s'oposaran obertament al transvasament.

Aquest esquema bipartidista, amb l'FN com a tercera peça en joc, es reproduïx als cinc departaments, inclòs el dels Pirineus Orientals, amb la salvetat que a

Catalunya Nord, hi ha un quart factor que altera el discurs, que és el que aporta la llista dels nacionalistes catalans. Però la seva possibilitat d'aconseguir representació és escassa.

En les darreres eleccions regionals, la dreta es va imposar clarament: va aconseguir quatre dels dotze representants, seguida del FN, amb 3, del PSF, amb 2, del PCF, també amb dos i dels Verds, amb un. Aquesta vegada les coses poden canviar. El fet que socialistes i comunistes hagin aconseguit pactar una sola llista augmenta

Jacques Blanc opta a la reelecció com a president del Consell Regional de Llanguadoc-Rosselló. A sota, a l'esquerra, cartell de propaganda electoral d'Unitat Catalana i del Partit per Catalunya, denunciant l'espoli fiscal de Montpellier.

les possibilitats de l'esquerra estatalista, que ja des de les passades eleccions legislatives ha evidenciat una notable recuperació en la intenció de vot dels electors nord-catalans. L'artífex d'aquesta recuperació és Christian Bourquin, secretari general de la federació catalana del PSF i alcalde de Millàs. Format políticament a Montpellier, a l'ombra del seu alcalde, és l'home de Frêche a Catalunya Nord. Les incompatibilitats que suposa el fet de ser alcalde i també diputat del PSF a l'Assemblea Nacional francesa han fet que no sigui el cap de llista, lloc que ha recaigut en Jean Carrere, alcalde d'Argelès. Els socialistes con-

Bonnet ressuscita en campanya

L'ombra de l'ex-prefecte de Perpinyà Bernard Bonnet, recordat pel seu jacobinisme, continua projectant-se damunt la Catalunya Nord. Malgrat haver arribat ja a la seva nova destinació, la prefectura de Còrsega —vacant després que el darrer inquilí va trobar la mort en un atemptat d'origen confús i encara no aclarit—, Bonnet ha irromput de nou en plena campanya electoral.

El motiu ha estat la publicació el diumenge 1 de març d'una esquela al diari *L'Independent* que deia el següent: "Tenim el goig d'anunciar a la comunitat catalana que en Bernard Bonnet, Intendent General, nos ha deixat per altres horitzons. Esperem que hi traparà [trobarà] el descans etern. En record, guardarem la força de la nostra unió". L'aparició de l'esquela ha aixecat immediatament una enorme polseguera.

El text de l'esquela havia arribat el dissabte a la tarda via fax a la redacció del diari. El fet que el paper portés el segell del Consell General del Departament dels Pirineus Orientals i que estigués escrit en català va fer que el contingut passés "desapercebut" als responsables de les pàgines necrològiques. La investigació iniciada per les autoritats franceses va conduir a la detenció el dijous 5 de març de Pasqual Tirach, professor de la

Universitat de Perpinyà. Contra Tirach s'han presentat davant els tribunals el mateix diari que va publicar l'esquela, amb l'acusació d'estafa, el Consell General, per falsat documental i el mateix prefecte Bonnet, que l'ha denunciat per

Pàgina d'esqueles de 'L'Independent'.

amenaces. A l'hora de tancar aquesta edició —divendres 6— el jutge havia decidit ingressar Tirach a la presó perquè la seva llibertat representava un "risc de comprometre l'ordre públic". El seu advocat defensor, indignat, s'interrogava si darrere l'actitud judicial francesa no hi ha la voluntat de convertir el cas del seu client en un càstig exemplar per a tot el catalanisme. Queda clar que França no vol bromes. **P. C. / P. M.**

fien a ser la llista més votada. Enfront tenen una dreta que parteix d'entrada en pitjors condicions, per les divisions tradicionals que l'afecten i perquè encara és recent la desfeta de les legislatives.

L'encarregada de recuperar l'hegemonia de la dreta és l'alcaldessa de Canet de Rosselló, Arlette Franco, de l'RPR. Darrere seu a la llista, en nom de la UDF, el segon partit de la coalició conservadora, hi va François Calvet, alcalde del Soler. Però l'elaboració de la llista conservadora no ha pogut defugir les rivalitats entre els diferents actors que configuren la dreta nord-catalana. El tercer lloc de la llista ha estat imposit per la direcció

estatal de París de l'RPR: Françoise Baratte, esposa d'un dels *barons* més influents de la dreta local, Claude Baratte. La quarta plaça de la llista la volia Joan-Pau Alduy per un dels seus regidors. L'actual batlle de Perpinyà, enquadrat a través de Force Democraté en les files de la UDF, ha topat amb l'oposició de Blanc i no ha aconseguit col·locar cap candidat. Debilitat després de no haver aconseguit ser escollit diputat a l'Assemblea Nacional a les passades legislatives, Alduy ha insinuat que l'oposició de Blanc s'explica perquè aquest prepara el terreny per a un pacte postelectoral amb l'FN, possibilitat que donaria la raó de mane-

ra més o menys explícita a la preocupació expressada pel PSF. Els conflictes al si de la dreta s'han reproduït també a les candidatures a les eleccions cantonals, la primera volta de les quals té lloc també aquest diumenge.

L'FN tampoc arriba en gaires bones condicions a aquestes regionals. El seu dirigent més emblemàtic, Jean-Louis de Noell, ha hagut de dimitir fa poques setmanes, acusat d'haver desviat diners de la seva empresa en benefici particular. Els tribunals l'han condemnat a dotze mesos de presó menor i 50 mil francs de multa. La direcció de l'FN ha optat per enviar com a cap de llista un paracaigudista, ex-militar jubilat, Alain Jamet. La seva designació ha provocat la dimissió de bona part de la direcció local de la formació ultradretana, i per tant, el seu resultat en aquestes regionals és una incògnita.

Institucions pròpies. Enmig d'aquesta situació, el catalanisme polític intentarà fer arribar també la seva veu al Consell Regional. El principal partit nacionalista de Catalunya Nord, Unitat Catalana, que compta amb una vintena de regidors, ha arribat a un acord amb el Partit per Catalunya per elaborar una única candidatura que encapçala el tinent d'alcalde de Perpinyà Jaume Roure. Unitat manté una relació estable amb CiU, mentre que el Partit per Catalunya és la secció nord-catalana del PI d'Àngel Colom. ERC, la tercera formació nacionalista amb implantació a Catalunya Nord, ha declinat participar en aquesta llista.

El missatge dels nacionalistes catalans per a aquestes eleccions es basa en una doble reivindicació: la del reconeixement del fet diferencial català al si de la regió amb l'adopció d'una estructura institucional pròpia, i en segon lloc, l'establiment d'una fiscalitat específica avantatjosa per Catalunya Nord per poder competir amb igualtat davant el centralisme de Montpeller.

Pere Codonyan / Pere Martí